

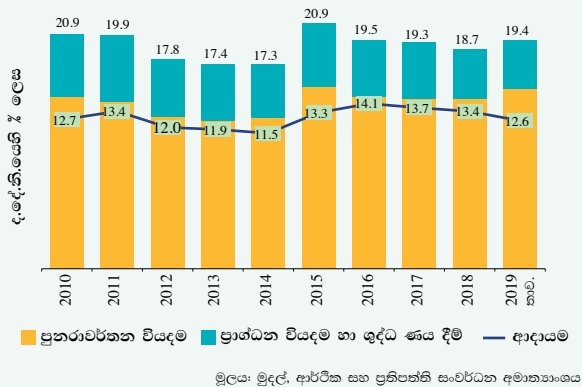
රාජ්‍ය ආදායම පහළ මට්ටමක පැවතීම මධ්‍යයෙහි ඵලදායී ලෙස රජයේ වියදම කළමනාකරණය කිරීමේ වැදගත්කම

සමස්ත නිරීක්ෂණ

රජයේ ආදායම පහළ මට්ටමක පැවතීම සහ රජයේ වියදම ඉහළ යෑම හේතුවෙන් නිදහසින් පසු කාලපරිච්ඡේදය පුරාවට ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය මූල්‍ය මෙහෙයුම්වල විශාල ව්‍යුහාත්මක අයවැය හිඟයක් නිරූපණය වේ. රජයේ ආදායම පුනරාවර්තන වියදම ආවරණය කිරීමට තරම්වත් ප්‍රමාණවත් නොවන අතර, එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස රජයේ වර්තන ගිණුමෙහි අඛණ්ඩ හිඟයක් දක්නට ලැබේ. (රූප සටහන වි.ස. 10.1). එසේ වුවද, රාජ්‍ය මූල්‍ය තත්ත්වය තවදුරටත් පිරිහීමට ලක් කෙරෙමින් රජයේ ආදායම වර්ධනය වන වේගයට වඩා වැඩි වේගයකින් රජයේ පුනරාවර්තන වියදම බොහෝ විට ඉහළ යයි. පුනරාවර්තන වියදම අඛණ්ඩව ඉහළ යෑම නිසා ප්‍රාග්ධන වියදම ඇස්තමේන්තුවලට වඩා අඩු අගයක් ගන්නා අතර, එමගින් ආර්ථිකයේ දිගු කාලීන වර්ධන අපේක්ෂාවන් කෙරෙහි අයහපත් බලපෑමක් ඇති කරනු ලබයි. කෙසේ වුවද, රජයේ ප්‍රාථමික වියදම්හි (පොලී ගෙවීම් හැර මුළු වියදම) පවත්නා අනාමය බව හේතුකොටගෙන නිදහසින් පසු කාලපරිච්ඡේදය තුළ අවුරුදු කිහිපයකදී හැරුණු විට ශ්‍රී ලංකාවේ අයවැය මෙහෙයුම්වල අඛණ්ඩව ප්‍රාථමික ශේෂයෙහි හිඟයක් වාර්තා වී ඇත. රාජ්‍ය මූල්‍ය මෙහෙයුම්වල දිගු කාලීනව හිඟයක් පැවතීම සහ එය මූල්‍යනය කිරීම සඳහා අඛණ්ඩව ණය ගැනීම තුළින්, පසුගිය වසර කිහිපය තුළ දී රාජ්‍ය ණය ඉහළ යෑමට හේතු වී ඇති අතර, එමගින් ඉදිරි කාලපරිච්ඡේදයේදී ණය නිරසරභාවය ළඟා කර ගැනීම පිළිබඳව ගැටලු මතු කිරීමට ඉඩ ඇත. රජයේ ණය ප්‍රමාණය ඉහළ මට්ටමක පැවතීම සහ පොලී ගෙවීම් අඛණ්ඩව ඉහළ යෑමේ ඉඩකඩක් ඇති පසුබිම තුළ පුනරාවර්තන වියදම් විචක්ෂණශීලීව කළමනාකරණය කර නොගතහොත් ඉදිරි වසරවල දී පුනරාවර්තන වියදම් කළමනාකරණය අභියෝගාත්මක වනු ඇත. විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය අංශයට තවදුරටත් සේවකයින් විශාල වශයෙන් බඳවා ගතහොත්, පුනරාවර්තන වියදම්හි අනෙකුත් ප්‍රධාන වියදම් කාණ්ඩ වන වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම් මගින් රාජ්‍ය මූල්‍ය මෙහෙයුම් කෙරෙහි සැලකිය යුතු පීඩනයක් ඇති කෙරෙනු ඇත. තවද, රටේ වයස්ගත ජනගහනය ඉහළ යමින් පවත්නා පසුබිමක් තුළ, සේවක දායකත්වයක් රහිත රාජ්‍ය අංශයේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය සහ සමාජ ආරක්ෂණ ජාල වැඩසටහන් විශාල ප්‍රමාණයක් පැවතීම මගින් රාජ්‍ය මූල්‍ය මෙහෙයුම් කෙරෙහි පීඩනයක් ඇති විය හැකිය. මේ අතර, රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන්හි පවතින කළමනාකරණ අකාර්යක්ෂමතා සහ තම ආයතනවල නිපැයුම් හා සේවා සඳහා පිරිවැය පිළිබිඹු කෙරෙන ගාස්තු ව්‍යුහයන් නොපැවතීම වැනි ගැටලු විසඳීම සඳහා විචක්ෂණශීලී ක්‍රියාමාර්ග නොගතහොත් රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන් වෙත සිදු කෙරෙන වර්තන පැවරුම් ඉහළ යෑමට ඉඩ ඇත. තවද, ස්වභාවික විපත් ඉහළ යෑම තුළින් ද රජයේ වියදම් කළමනාකරණ ප්‍රයත්නයන් කෙරෙහි

දැඩි බලපෑමක් ඇති විය හැකිය. මෙම ගැටලු විසඳීම සඳහා දැනටමත් සමහර ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කර තිබුණද, අඛණ්ඩව එවැනි ක්‍රියාමාර්ගවල ප්‍රගතිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම, රාජ්‍ය මූල්‍ය නිරසරභාවය පවත්වා ගැනීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වේ.

රූප සටහන වි.ස. 10.1
රජයේ ආදායම සහ වියදම

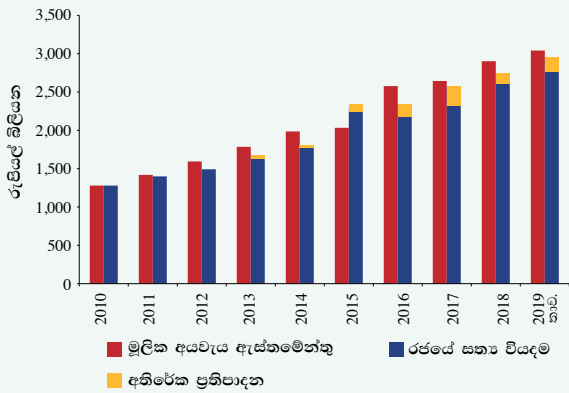

රජයේ වියදම: අයවැයගත අගයන් සහ සත්‍ය අගයන්

රජයේ සත්‍ය වියදම, අයවැය ඇස්තමේන්තුවලට වඩා අඩු අගයක පැවතිය ද මෑත කාලීන වසරවල දී අතිරේක ප්‍රතිපාදන¹ සඳහා ඉල්ලීම් නිරන්තරයෙන් ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් රජයේ වියදම් කළමනාකරණයේ ඵලදායී බව පිළිබඳව ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් ඇති කරනු ලබයි. (රූප සටහන වි.ස. 10.2).² පසුගිය වසර හත තුළ දී රජය විසින් අඛණ්ඩව අතිරේක ප්‍රතිපාදන ලබාගෙන ඇති අතර, ඉන් වැඩි ප්‍රමාණයක් ණය සේවාකරණ ගෙවීම් සඳහා වේ.³ රජයේ එවැනි අනිවාර්ය වියදම් ආවරණය කිරීම සඳහා අතිරේක ප්‍රතිපාදන ඉල්ලුම් කිරීම රජයේ වියදම් විචක්ෂණශීලී ලෙස කළමනාකරණය කිරීම කෙරෙහි යහපත් තත්ත්වයක් ඇති නොකරනු ඇත. මෙවැනි ක්‍රියාමාර්ග හේතුවෙන් අනෙකුත් අංශ සඳහා වන වියදම්, වැඩි වශයෙන්ම ප්‍රාග්ධන වියදම්, කපා හැරීමට පෙළඹවීමක් සිදු වන අතර, එය රටේ වර්ධන අපේක්ෂාවන් කෙරෙහි බලපෑමක් ඇති කරනු ලබයි. එබැවින්, ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය මූල්‍ය කටයුතුවලට සම්බන්ධ ගැටලු රාජ්‍ය ආදායම පහළ මට්ටමක පැවතීම හේතුවෙන් පමණක්ම ඇති නොවන බවත්, ප්‍රශස්ත නොවන වියදම් කළමනාකරණය ද ඒ සඳහා බලපාන බවත් දක්විය හැකිය.

1 රජයේ අතිරේක අරමුදල් අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම සඳහා, කිසියම් වර්ෂයක් සඳහා වන අයවැයගත වියදමට අතිරේකව ලබා ගන්නා අරමුදල් වේ.
2 අතිරේක ප්‍රතිපාදන මගින් ලබාගත් අරමුදල් වසර තුළ දී සම්පූර්ණයෙන්ම උපයෝජනය කර ඇතැයි යන උපකල්පනය මත පදනම් වේ.
3 ජාතික අයවැය දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යසාධන වාර්තාවලට අනුව

රූප සටහන වි.ස. 10.2
රාජ්‍ය වියදම අයවැයගත සහ සත්‍ය අගයන්

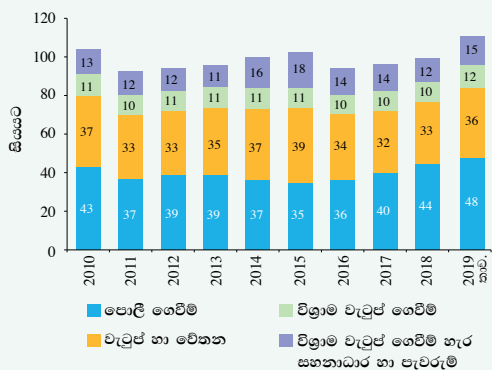
මූලාශ්‍රය: මුදල්, ආර්ථික සහ ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය

පුනරාවර්තන වියදම් කළමනාකරණය

පොලී ගෙවීම්, වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම් යන උප අයිතම තුන ඒකාබද්ධව 2019 වසරේ දී රජයේ ආදායමෙන් සියයට 96ක් උපයෝජනය කළ අතර, මෙම අනිවාර්ය වියදම් ඉහළ යෑම තුළින් රාජ්‍ය මූල්‍ය කටයුතු කෙරෙහි අඛණ්ඩව පීඩනයක් ඇති කරනු ලබයි (රූප සටහන වි.ස. 10.3). මේ අතර, 2019 වසරේ දී වැටුප් හා වේතන සඳහා පමණක් රජයේ ආදායමෙන් සියයට 36ක් පමණ භාවිතා කර ඇත. තවද, විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම්ද ඇතුළුව සහනාධාර හා පැවරුම් සඳහා වන වියදම පසුගිය අවුරුදු කිහිපය තුළ දී ඉහළ යෑමේ ප්‍රවණතාවයක් පෙන්නුම් කර ඇති අතර, එය 2019 වසරේ දී රජයේ ආදායමෙන් සියයට 26.7ක් විය. වැටුප් ගෙවීම් සහ සහනාධාර හා පැවරුම් සඳහා මෙවැනි විශාල වියදමක් දැරීමට සිදු වීම නිසා, පුනරාවර්තන වියදම්, සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපනය, කෘෂිකර්ම හා වාරිමාර්ග වැනි අනෙකුත් සමාජ හා ආර්ථික සේවා සඳහා පවතින ඉඩකඩ සීමා වන අතර එමගින් ප්‍රාග්ධන වියදම් සඳහා අවශ්‍ය සම්පත් නිතැතින්ම සීමා වේ.

රූප සටහන වි.ස. 10.3

රාජ්‍ය ආදායමෙහි ප්‍රතිශතයක් ලෙස පුනරාවර්තන වියදම

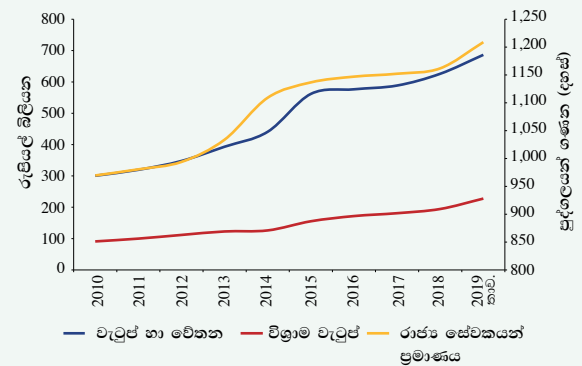
මූලාශ්‍රය: මුදල්, ආර්ථික සහ ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය

වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් මත වන වියදම

පසුගිය අවුරුදු කිහිපය තුළ වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම් මත වන වියදම සැලකිය යුතු ලෙස ඉහළ ගොස් ඇත. පසුගිය වසරට සාපේක්ෂව 2019 වසරේ දී වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම් සියයට 11.4කින් ඉහළ ගිය අතර, රාජ්‍ය අංශය සඳහා සිදු කරන බඳවා ගැනීම් ඉහළ යෑම සහ රාජ්‍ය සේවක වැටුප් හා විශ්‍රාම වැටුප් ඉහළ නැංවීම සඳහා සිදු කරන ලද සංශෝධන මේ සඳහා හේතු විය (රූප සටහන වි.ස. 10.4). 2010-2019 කාලපරිච්ඡේදය තුළ දී, වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම්වල සාමාන්‍යය රජයේ ආදායමින් සියයට 45ක් පමණ විය. ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනය ශීඝ්‍රයෙන් වියපත් වීමත්, සේවක දායකත්වයකින් තොරව ක්‍රියාත්මක වන විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් පවතින පසුබිමක රාජ්‍ය අංශයේ සේවා නියුක්ති ප්‍රමාණය ඉහළ යෑමත් හේතුවෙන් ඉදිරි කාලපරිච්ඡේදය තුළ දී වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම් සඳහා වන වියදම මත වන රාජ්‍ය මූල්‍ය පීඩනය සැලකිය යුතු ලෙස ඉහළ යෑමට ඉඩ ඇත.

රූප සටහන වි.ස. 10.4

රාජ්‍ය සේවකයන් ප්‍රමාණය^(අ) සහ වැටුප් හා වේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම් මත වන වියදම

මූලාශ්‍රය: මුදල්, ආර්ථික සහ ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

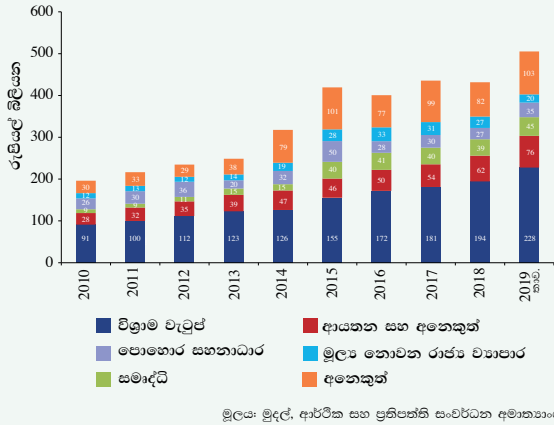
(අ) මධ්‍යම රජයේ, පළාත් පාලන ආයතනවල සහ පළාත් සභාවල සේවකයන් ප්‍රමාණය අන්තර්ගත වේ.

ගෙවීම් මත වන වියදම

සහනාධාර හා පැවරුම් මත වන වියදම

සහනාධාර හා පැවරුම් වැඩසටහන් සඳහා රජය විසින් දැ.දේ.නි.ගෙහි ප්‍රතිශතයක් ලෙස සියයට 34ක් පමණ වැය කරනු ලබන අතර, එය රජයේ වියදමින් සියයට 15ක් පමණ ප්‍රමාණයකට සමාන වේ. ආර්ථික වශයෙන් ශක්තිමත් නොවූ සහ අවධානය ලැබිය යුතු කණ්ඩායම්වල ජීවන තත්ත්වය ඉහළ නැංවීමේ අරමුණින් යුතුව මෙම සහනාධාර සපයනු ලැබුවද, ඒ සඳහා ප්‍රතිලාභීන් හඳුනාගැනීමේ දුර්වලතා පැවතීමත්, නොනිසි අයවලුන් සඳහා සහනාධාර බෙදී යෑමට ඇති අවස්ථා පැවතීමත්

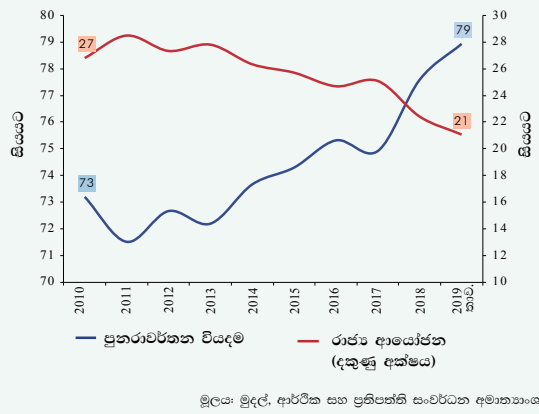
රජය සටහන වි.ස. 10.5
සහනාධාර හා පැවරුම් මත වන වියදම

තුළින් ඇතිවන අකාර්යක්ෂමතා හේතුවෙන් ඇතැම් සහනාධාර හා පැවරුම් වැඩසටහන් දරිද්‍රතාවය සහ අසමානතාවය අඩු කිරීමෙහිලා ඵලදායී නොවන බව නිරීක්ෂණය වේ. නිදසුනක් වශයෙන්, සමාජයේ සිටින ආර්ථික වශයෙන් ශක්තිමත් නොවූ සහ අවධානය ලැබිය යුතු කණ්ඩායම්වල ජීවන තත්ත්වය ඉහළ නැංවීමේ අරමුණින් යුතුව සමාජ සහන වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක වුවද, ප්‍රතිලාභීන් වසර ගණනාවක් තිස්සේ අඛණ්ඩව වැඩසටහන තුළ රැඳී සිටීමත්, වර්තමාන තෝරාගැනීමේ ක්‍රියාවලිය යටතේ සහනාධාර සඳහා සුදුසුකම් නොලබන පුද්ගලයන්ද වැඩසටහනට ඇතුළත් විය හැකි බවත් නිරතුරුව නිරීක්ෂණය වේ. පොහොර සහනාධාර වැඩසටහන සම්බන්ධයෙන් සැලකූ විට, සහනාධාර වශයෙන් ලබා ගත් පොහොර, ප්‍රමාණය ඉක්මවා භාවිතා කිරීම, වැඩසටහනෙහි ඵලදායී බව සහ තිරසර බව කෙරෙහි බාධා ඇති කරන අතර පස හා ජල දූෂණය සහ රටේ ආහාරවල සෞඛ්‍යාරක්ෂක බව පිළිබඳව ගැටලු ඇති කරනු ලබයි. තවද, වයස්ගත ජනගහනය ඉහළ යෑමත් සමඟ සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපනය සහ සමාජ ආරක්ෂණ ජාල සැපයීම වැනි අංශ සඳහා වන වියදම් ඉහළ යනු ඇත. තවද, ශ්‍රී ලංකාව ගංවතුර, නායයෑම් සහ නියඟ වැනි ස්වභාවික විපත්වලින් සිදුවන ජීවිත හා දේපළ හානිවලට නිරන්තරයෙන් මුහුණදෙන අතර, එමගින් රජයේ අයවැය මත අතිරේක පීඩනයක් ඇති කරනු ලබයි. ව්‍යසන සිදුවන අවස්ථාවල දී එම තත්ත්වයන්ට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා රාජ්‍ය මූල්‍ය අවකාශය පවත්වා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයත්, බලපෑමට ලක් වූ ව්‍යාපාර සහ පුද්ගලයන් වෙත අවශ්‍ය සහන සැපයීම සඳහා වැඩිදියුණු කළ ක්‍රමවේදයක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාවයත්, මෑතක දී සිදුවූ කොවිඩ්-19 වසංගතය මගින් ද අවධාරණය කෙරේ. එබැවින්, ඉහළ යන ස්වභාවික විපත්වල දී ඒ සඳහා වන්දි ගෙවීම සහ එවැනි විපත් වළක්වා ගැනීමේ ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කිරීම සඳහා

සූර්වයෙන් නිශ්චය නොකළ වියදම් දැරීමට සිදුවීම මගින් රාජ්‍ය වියදම් කළමනාකරණය කෙරෙහි ඇති පීඩනය ඉහළ නැංවේ. තවද, රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන්හි දුර්වල මූල්‍ය කාර්යසාධනය තිරසාර පදනමකින් යුක්තව යළි ගොඩනැංවීම සහ මූල්‍ය ශක්තිය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග නොගතහොත් ඉදිරි කාලපරිච්ඡේදයේදී රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන් වෙත සිදු කරන පැවරුම් තවදුරටත් ඉහළ යෑමට ඉඩ ඇත.

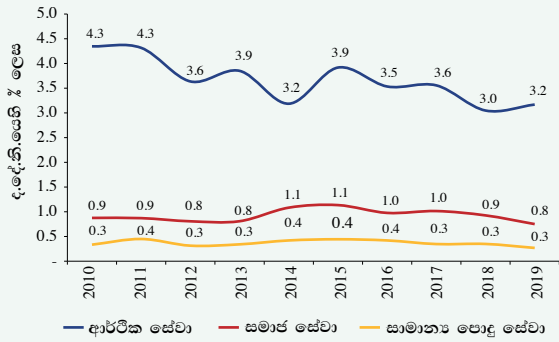
රජය සටහන වි.ස. 10.6
පුනරාවර්තන වියදමෙහි සහ රාජ්‍ය ආයෝජනවල සාපේක්ෂ අගය

රාජ්‍ය ආයෝජන මත වන වියදම

පුනරාවර්තන වියදම් සාපේක්ෂව ඉහළ යෑම හේතුවෙන් රාජ්‍ය ආයෝජන සඳහා පවතින අවකාශය සීමා වේ (රූප සටහන වි.ස. 10.6). කෙසේ වුවද, රාජ්‍ය ආයෝජන අඩු කිරීම ඵලදායී නොවන අතර, ඒ තුළින් මැදි කාලීන හා දිගු කාලීන ආර්ථික වර්ධනය කෙරෙහි අයහපත් බලපෑම් ඇති කරනු ලබයි. පසුගිය දශකයක පමණ කාලයක් පුරා ප්‍රධාන වශයෙන් ආර්ථික සහ සමාජ යටිතල පහසුකම් අංශ ඇතුළු රාජ්‍ය ආයෝජන පහළ අගයක පැවතුණි. (රූප සටහන වි.ස. 10.7). කෘෂිකර්ම හා වාරිමාර්ග, බලශක්ති හා ජල සැපයුම සහ ප්‍රවාහන හා සන්නිවේදන යන අංශ ඇතුළු රාජ්‍ය ආයෝජනවල විශාලතම අයිතමය වන ආර්ථික යටිතල පහසුකම් සඳහා වන වියදම පසුගිය අවුරුදු කිහිපය තුළ දී සැලකිය යුතු මට්ටමේ විචලනයන් සහිතව සාමාන්‍යයෙන් පහළ යෑමේ ප්‍රවණතාවයක් පෙන්නුම් කරන ලද අතර, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍ය, නිවාස සහ ප්‍රජා සේවා ඇතුළත් සමාජ යටිතල පහසුකම් සඳහා වන වියදම පහළ මට්ටමක පැවතුණි. පුනරාවර්තන වියදම් ඉහළ යෑම හමුවේ රජයේ මුළු වියදම ඉහළ යෑම වළක්වා ගැනීම සඳහා රාජ්‍ය ආයෝජන වියදම පහළ මට්ටමක පවත්වාගෙන යෑම හේතුවෙන් රටේ දිගු කාලීන සංවර්ධන අපේක්ෂාවලට බාධා ඇති වනු ඇත.

රජය සටහන වි.ස. 10.7
රාජ්‍ය ආයෝජනවල සංයුතිය

මූලාශ්‍රය: මුදල්, ආර්ථික සහ ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය

ඉදිරි දැක්ම

රජයේ ආදායම සහ ආර්ථික වර්ධනය අතර යෝග්‍ය තුලිතතාවයක් පවත්වා ගනිමින් ඵලදායී ලෙස රජයේ වියදම කළමනාකරණය කිරීම, රාජ්‍ය මූල්‍ය ඒකාග්‍රතාව ශක්තිමත් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වේ. රාජ්‍ය මූල්‍ය විනය පවත්වා ගෙන යෑම සඳහා වගකීමට බැඳීම සහ අයවැය කටයුතු, වාර්ෂික අයවැය ඇස්තමේන්තුවලට අනුගතව පවත්වාගෙන යෑම වියදම් කළමනාකරණය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වේ. මේ සඳහා රජය විසින් අංශ කිහිපයක් කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කළ යුතු අතර, රාජ්‍ය අංශයට බඳවා ගැනීම් සිදු කිරීමේදී මනාව සැලසුම් කළ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම ද මෙයට ඇතුළත් වේ. එමගින්, වැටුප් හා චේතන සහ විශ්‍රාම වැටුප් වගකීම් සඳහා වන වියදම ඉහළ යෑම පාලනය කර ගත හැකිය. සේවක දායකත්වයක් සහිත ජාතික මට්ටමේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීම සහ විශ්‍රාම යෑමේ වයස දීර්ඝ කිරීමට ඇති හැකියාව සලකා බැලීම ආදිය මේ සඳහා යොදාගත හැකි විකල්ප වේ. මේ අතර, 2020 වසරේ මුල් භාගයේ දී

ස්ථාපිත කරනු ලැබූ ජාතික වැටුප් කොමිෂන් සභාව මගින් රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික අංශවල වැටුප් ව්‍යුහයන් නැවත විමර්ශනය කිරීම තුළින් ජාතික වැටුප් ප්‍රතිපත්තියක් සම්පාදනය කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා රජයට අවශ්‍ය මාර්ගෝපදේශ සඳහා සහාය ලබා දිය හැකිය. තවද, ආරක්ෂණ ජාල වැඩසටහන් නිසි පරිදි ඉලක්කගත කිරීම සහ අනවශ්‍ය පරිපාලන වියදම් සීමා කිරීම මගින් සහනාධාර හා පැවරුම් මත වන වියදම තාර්කිකරණය කළ හැකිය. මේ සම්බන්ධයෙන් සැලකූ විට, සමාජයේ ආර්ථික වශයෙන් ශක්තිමත් නොවූ සහ අවධානය ලැබිය යුතු කණ්ඩායම් හඳුනා ගැනීම සඳහා සුපරීක්ෂාකාරීව සකසන ලද ක්‍රමවේදයක් භාවිතා කිරීම මගින් සහනාධාර ලැබීමට සුදුසුකම් සම්පූර්ණ නොකරන ප්‍රතිලාභීන් මඟ හැරිය හැකිය. තවද, රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන් අධීක්ෂණය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීම මගින් පාඩු ලබන රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන් ලාභ ලබන ආයතන බවට පත් කිරීමටත්, දැනටමත් ලාභ ලබන ආයතනයන්හි ලාභ තත්ත්වය ඉහළ නැංවීමටත් හැකියාව ලැබෙන අතර, එමගින් මධ්‍යම රජයේ අයවැය මත වන පීඩනය අඩු කර ගත හැකිය. තවද, රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන් 13ක් විසින් අත්සන් කර ඇති ආයතනික අභිප්‍රාය ප්‍රකාශවලට ඵලදායී ලෙස අනුගත වීම සහතික කිරීම මගින් රජය සතු වාණිජ ව්‍යවසායයන්හි ඵලදායී බව ඉහළ නැංවිය හැකිය. මේ අතර, භෞතික යටිතල පහසුකම් සහ මානව ප්‍රාග්ධන යන අංශවල අත්‍යවශ්‍ය ආයෝජන කටයුතු අඛණ්ඩව සිදුකිරීම මගින් මැදි හා දිගු කාලයේදී අපේක්ෂිත ආර්ථික වර්ධනය අත්පත් කර ගත හැකිය. මේ සඳහා ප්‍රමුඛ අංශවල සැලසුම්ගත රාජ්‍ය ආයෝජන කපා හැරීම හෝ කල් දැමීම වළක්වා ගනිමින් තිරසර පදනමක් මත රාජ්‍ය-පෞද්ගලික හවුල්කාරීත්වය වැනි අරමුදල් සම්පාදනය කර ගත හැකි විකල්ප මාර්ග හඳුනා ගත යුතුය.